

Ευτέρπη Γάτσιου, γεν. 1932 ή 1933, Κοσοβίτσα.

Περιεχόμενα

[00:00:00] Της Άρτας το γεφύρι.....	1
[00:04:41] Διπλή γκάιντα, χορεύεται.....	2
[00:08:10- 00:10:05] Ξενιτεμένο μου πουλί.....	3
[00:10:10] Στης Δερόπολης τον κάμπο	3
[00:13:54] Του Μάρκου Μπότσαρη	4
[00:16:09] Η μάνα Λένη- Ιστορικό από το Β' ΠΠ	4

[00:00:00] Της Άρτας το γεφύρι

Τρεις χρόνους εδουλεύανε στις Άρτας το γιοφύρι,
ολημερίς εχτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν.

Πουλάκι πάει και κάθισε, στην άκρη στο γιοφύρι.

Αν δεν στεριώσετε άνθρωπο, γεφύρι δεν στεριώνει.

Παρά του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα,

Που' ρχεται την ημέρα αργά, και παρ'αργα το βράδυ

Νάτη και νάτη και έρχεται(γελάει)

Ευτέρπη: Κάπου το ξεχνάω κιόλα.

Θάνος: Λίγο τον ήχο να ακούσουμε, τον ήχο, θα το θυμηθείς μετά.

Τρεις χρόνους εδουλεύανε στις Άρτας το γιοφύρι,
ολημερίς εχτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν.

Πουλάκι πάει και κάθισε, στην άκρη στο γιοφύρι.

Δεν κελαηδούσε σαν πουλί, σαν χελιδόνι.

Παρακελάηδει και λεγε ανθρώπινη λαλίτσα, ανθρώπινη λαλίτσα

Αν δεν στεριώσετε άνθρωπο γεφύρι δεν στεριώνει

Μη ξένο, μη τρελό, μη ξένο, μη διαβάτη,

Παρά του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα

Που ρχεται το μεσημέρι αργά και πάωρα το βράδυ
Να τη, για να τη που ρχεται στις Άρτας το γεφύρι
«Τι έχειν ο πρώτομάστορας που είναι βαριά» (πάυση)
«Τι έχει ο πρώτομάστορας που δεν μιλάει, δεν κρένει»
Το δαχτυλίδι του 'πεσε στην πρώτη την καμάρα.
Μάστορα μην πικραίνεσαι και βαριαναστενάξεις
Εγώ θα μπω, εγώ βρω το δαχτυλίδι
Το δαχτυλίδι θα σου βρω
Παιρνει και ο πρωτομαστοράς, ρίνει μεγάλο λίθος.

[00:04:41] Διπλή γκάιντα, χορεύεται.

Πέντε μωρε πέντε παλικάρια, πέντε παλικάρια
Και έξι κοριτσάκια,
Ναρι ναρι ναρι ναρι να
Ειχαν και ένα γέρο για να τους μοιράσει
Είχαν και ένα γέρο για αν τους λαχιάσει
Η καλή κοπέλα έπεσε του γέρου χ2
Ναρι ναρι ναρι ναρι να
Τι τραβάει στον ίσκιο, για να τον ψυρίσει
Ποο κοιμηθηκε ο γέρος, του φυγε η κοπέλα
Ναρι,..
Σκώνεται ο γέρος και τραβάει τα γένια
Και τραβάει τα γένια, στρίβει τα μουστάκια
Νάρι , νάρι, ναρι να
Σκώνεται ο γέρος και τραβάει τα γένια
Τσόπα, τσόπα γέρε εγώ θα σου τη φέρω
Νάρι, νάρι, νάρι νανι να
Φέρτη μου παιδί μου, ναχεις την ευχή μου χ2
Νάτι νάρι ναρι ναρι να.

[00:07:53-00:08:07]

Ευτερπη: Αυτό πηγαίνει με κλαρίνα, γκάιντα διπλή λέγεται, το χορεύαμε.

Νιτσιακος: Ωραία, αυτό που λέει μάνα με τους εννιά σου γιους και με τη μια σου κόρη το ξέρεις;

Ευτέρη: Αυτό δεν το ξέρω καλά.

[00:08:10- 00:10:05] Ξενιτεμένο μου πουλί

Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο μωρέ ξέने μου
Η ξενιτιά δε χαίρεται και γω σε περιμένω
Τι να σου στείλω ξέने μου αυτά στα ξένα που σαι μωρέ ξέने
Σου στέλνω μήλο ξέनेται, κυδώνι μαραγκιάζει
Σου στέλνω μοσχοστάφυλο στο δρόμο ξεσφυριάζει
Σου στέλνω και το δάκρυ μου σε να μικρό μαντήλι
Το δάκρυ μου είναι καυτερό και καίει το μαντήλι.

[00:10:10] Στης Δερόπολης τον κάμπο

Είμαι λίγο αδιάθετη...

Στης Δερόπολης τον κάμπο, μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Μωρε κ' ai me liot

Δέντρος ήταν φυτρωμένος, μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Μωρε κ' ai me liot

Παληκάρι ξαπλωμένο, μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Μωρέ κ' ai me liot

Με το Γρίβα του δεμένο μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Σκούζει ο Γρίβας χλιμιντράει μωρέ Μπιρμπιλιά,

«Σήκω αφέντη καβαλικά», μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

«Δεν μπορώ καημένε Γρίβα, δεν μπορώ» (X2)

«Γιατί με έχουν λαβωμένο», μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Στην καρδιά και στο κεφάλι, μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Και στο δέξο το ποδάρι, μωρε Μπιρμπιλιά (X2)

Μωρέ κ' ai me liot.

-Το ai me liot, είναι σαν αλβανικό. Κλάψε με με με με δάκρυα, λει. Αυτά τα τραγούδια όλα είναι από το λαό βγαλμένα. Επωθηκαν. Εσείς ξέρετε καλύτερα.

- Εσύ ξέρεις καλύτερα.

- Εγώ ξέρω, εγώ ξέρω αλλά να σας εξηγήσω και σας. Είναι του λαού αυτά, από την ψυχή του λαού. Τον εχτυπήσανε οι τούρκοι, γι' αυτό ειπώθηκε αυτό.

[00:13:54]Του Μάρκου Μπότσαρη

Ένα πουλί θαλασσινό καημένε Μάρκο Μπότσαρη

Ένα πουλί βουνίσιο, Μάρκο Μπότσαρη σουλιώτη (X2)

Πέτρα την πέτρα περιπατεί, καημένε Μάρκο Μπότσαρη

Λιθάρι το λιθάρι το λιθάρι, Μάρκο Μπότσαρη Σουλιώτη

Το Μάρκο το σκοτώσανε, καημένε Μάρκο Μπότσαρη.

Σε μια μεγάλη μάχη, , Μάρκο Μπότσαρη σουλιώτη (X2)

(είναι θλιβερό)

Τον έκλαιγεν η μάνα του, Μάρκο Μπότσαρη

Η μάνα του τον κλαίει, , Μάρκο Μπότσαρη σουλιώτη (X2)

«Μάρκο που άφησες το σπαθί;» καημένε Μάρκο Μπότσαρη

«Το άφηκα στους φίλους μου», καημένε Μάρκο

«Τούρκους να πολεμάνε» Μάρκο Μπότσαρη σουλιώτη(X2)

- Δεν, δεν έχω τη φωνή μου, η φωνή η δική μου έσκιζε παντού, αρρώστησα.

Έχασα και έναν γιο, ένα παλικάρι.

[00:16:09] Η μάνα Λένη- Ιστορικό από το Β' ΠΠ

Δεκατέσσερεις Νοέμβρη, σε μία άγριοχειμωνιά (X2)

Με 40 παριζάνους βήκε η Λένη στα βουνά

με 40 παλικάρια βήκε η Λένη στα βουνά.

Σφαίρες είχε ζαλωμένη, κ' οδηγούσε μπροστά (X2)

με χαμόγελο στα χείλη, με ατσάλινη καρδιά.

Όμως πάνω στη Μουργκάνα, πρώτου φέξει το πουρνό

επεσεν η μάνα Λένη σαν στρατιώτης στ' οχυρό.

Σύρτε στο καλό παιδιά μου, φέρτε εσείς το λυτρωμό (X2)

Σαν μαχήτρια στο πλευρό σας, θε να στέκομαι κέγώ (X2)

Εκεί πάνω έπεσε η μάνα Λένη, Ελένη Κήτου. Ήτανε περασμένη αλλά ένα τάγμα ελληνικό, γιατί ήταν ένα τότε, το οδήγησε αυτή και μία άλλη... γυναίκα. Κ'αυτή δεν άντεξε εε πέθανε.

Θάνος: Ποιους πολεμούσαν;

Ευτέρπη: Τους Γερμανούς. Έπρεπε, απ'εκείθε ήταν οι Γερμανοί και το τάγμα πέρασε απ'εκει, απ'εκει, απ'εκει και πάει στο βουνό. Και δεν μπόρεσε να αντέξει αυτή, ήτανε γριά.